

РЕШЕНИЕ

№ 2951

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10442** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по депозирана касационна жалба от процесуален представител на Началник група, отдел „Пътна полиция“ при СДВР – юриск. Д. Б. против Решение № 3877 от 20.10.2022 г., постановено по НАХД № 8389/2022 г. по описа на СРС, НО, 116 състав. С Решението е отменено Наказателно постановление (НП) № 21 – 4332 – 028209 от 17.03.2022 г., с което на Р. Б. Д. са наложени, на основание чл. 175, ал. 3, предл. първо от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), административни наказания - Глоба в размер на 200 (двеста) лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за извършено административно нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В депозираната касационна жалба са релевирани възражения за допуснати нарушения при анализа на събраните доказателства, които според касатора необосновано са дали основание на въззивния съд да приеме, че не са налице доказателства за виновно поведение на санкционираното лице. В този аспект, се сочи, че незнанието на закона не е извинение и при наличието на категорични доказателства, установяващи извършеното административно нарушение, следва да се ангажира административната отговорност на лицето, управлявало МПС със служебно прекратена регистрация, поради несклучена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. С тези

аргументи е мотивирано искане за отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление, предмет на съдебен контрол. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение и за двете съдебни инстанции. Направено е възражение за прекомерност на претенцията на санкционираното лице за разноски за адвокатско възнаграждение в касационното производство.

Ответникът – санкционираният ползвател на МПС – Р. Д. е депозирал чрез пълномощника си – адв. Б. отговор на касационната жалба, в който излага аргументи за нейната неоснователност. Твърди, че заповедта за служебна дерегистрация на автомобила е връчена едва на 08.08.2021 г., след извършване на проверката - факт, с който обосновава незнанието за дерегистрацията. Сочи се, че АУАН е съставен в отсъствие на санкционираното лице и му е връчен едва на 08.10.2021 г., както и че на следващия ден след проверката от служителите на СДВР е сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобила. С тези аргументи е обосновано искане за потвърждаване на обжалвания съдебен акт. Претендира се присъждане на разноски за касационното производство.

В съдебното заседание пред настоящата инстанция не участва процесуален представител на касатора.

Пълномощникът на санкционираното лице поддържа становището, изложено в отговора на касационната жалба. Не представя доказателства за направени разноски за настоящата инстанция.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна. Предлага на съда да остави в сила обжалваното решение като законосъобразно и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди приложените по делото доказателства в контекста на становището на страните и релевираните касационни основания, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Депозираната касационна жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН (съобщението за изготвеното решение на СРС е връчено на 20.10.2022 г., а жалбата е заведена с вх № 228933 от 26.10.2022 г.), от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване, съгласно чл. 63в от ЗАНН и чл. 208 от АПК, съдебен акт.

Разгледана по същество - касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Производството по НАХД № 8389/2022 г. по описа на СРС, НО, 116 състав е образувано по жалба на Р. Б. Д. против наказателно постановление № 21-4332-02820917 от 17.03.2022 г. издадено от Началник група, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 3 предл. първо от ЗДвП, са му наложени административни наказания Глоба в размер на 200 лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за извършено административно нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

За да постанови съдебния си акт, съставът на Районния съд е анализирал приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства, като е приел за установено от фактическа страна:

Санкционираният Р. Б. Д. е правоспособен водач на МПС. На 01.08.2021 г. около 21:45 ч. управлявал лек автомобил „Хюндай Акцент“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Р. П., движейки се по [улица], с посока на движение от

[улица]към [улица]срещу борса С.. При извършена проверка от служители на СДВР, Отдел „Пътна полиция“ е установено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация, на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП – получено уведомление от Гаранционен фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, заради несключена застраховка „Гражданска отговорност“. Автомобилът е бил служебно дерегистриран на 27.07.2021 г.

Актът за установяване на административно нарушение серия ГА, бланков № 463196 е съставен едва на 08.10.2021 г., а наказателното постановление № 21-4332-028209 е издадено на 17.03.2022 г. след отказ на Районна прокуратура – С. да образува наказателно производство за извършено престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК. Наказателното постановление е връчено на санкционираното лице на 13.06.2022 г., а жалбата до въззивния съд е депозирана на 20.06.2022 г. в СДВР, заведена е с вх. № УРИ 433200-63060, в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН. Постъпила е в СРС на 01.07.2022 г.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно и пълно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното административно нарушение. Възприетите релевантни факти, въз основа на които въззивният съд е направил правните си изводи не се оспорват от страните и пред настоящата инстанция.

По категоричен начин от изисканите и надлежно приобщени писмени доказателства е установена собствеността на МПС, чиято регистрация е била прекратена служебно на 27.07.2021 г. поради несключена застраховка „Гражданска отговорност“, както и факта, че санкционираното лице не е само ползвател на лекия автомобил, а е вписан и като съсобственик в издаденото Свидетелство за регистрация (л. 9 от НАХД 8389/22 г.). Не се спори и относно периода, за който процесното МПС е било без сключена застраховка „Гражданска отговорност“, считано от 28.05.2021 г. до 02.08.2021 г. – 11:25 ч. (л. 7 – 8 от НАХД 8389/22 г.). Обоснован и съответен на приложените доказателства е изводът на въззивния съд относно компетентността на административно – наказващия орган, издал обжалваното наказателно постановление, както и реда, по който е започнало административно – наказателното производство в конкретния казус – по чл. 36, ал. 1 от ЗАНН – със съставяне на Акт за установяване на административно нарушение, а не както е отразено в обжалваното наказателно постановление, по реда на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. Кореспонденцията, водена между зам. началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР и началника на Първо РУ при СДВР, а впоследствие и с Районна прокуратура – С. хронологично следва съставения АУАН, поради което правилно е прието, че не са налице основания за прилагане на нормата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, която предвижда започване на административно наказателно производство без съставяне на АУАН.

В конкретния казус АУАН е съставен на 08.10.2021 г., почти 2 месеца след посочената в него дата на извършване на проверката от служители на СДВР – 01.08.2021г., а цитираната кореспонденция е водена още по – късно - в периода 11.01.2022 г. – 28.02.2022 г. Законосъобразна е преценката на въззивния съд относно спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В този аспект, съответно на закона е становището за липса на допуснати нарушения на процесуалните правила, рефлектиращи върху гаранциите за ефективно упражняване на правото на защита на

санкционираното лице.

Законосъобразни са и аргументите, с които въззивният съд е отменил наказателното постановление, предмет на съдебен контрол, въпреки задължението на всеки водач на МПС, съгласно чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, да носи документ за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за превозното средство, което управлява и контролен талон на знака, който следва да бъде поставен в долния ляв ъгъл на предното стъкло, съгласно изискването на ал. 3 на чл. 100 от ЗДвП. Липсата на тези документи към момента на извършената проверка на санкционираното лице в конкретния казус се явява недостатъчна, за да обори твърденията за незнание за служебно прекратената регистрация на управлявания автомобил, с оглед на установените факти, че не са били свалени регистрационните табели на автомобила, не е било иззето свидетелството му за регистрация и не е изпълнено задължението по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП за уведомяване на съсобствениците за служебно прекратената регистрация.

В този контекст, съответен на събраните доказателства е изводът на Районния съд за липса на такива, установяващи елементите от субективната страна на вмененото във вина на санкционираното лице административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Въпреки, че неправилно е приел, че лицето Р. Д. е само ползвател, а не и съсобственик на процесното МПС, както се сочи в представеното по делото Свидетелство за регистрация, Част I (л. 9 от делото), незнанието на част от обективните елементи от състава на вмененото му във вина административно нарушение – служебното прекратяване на регистрацията предпоставя липса на виновно поведение, което да подлежи на санкциониране по административен ред. В този смисъл, е и задължителното тълкуване, дадено с Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023 г. по тълкувателно дело № 3/2022 г. на Общото събрание на съдиите на Първа и Втора колегии на ВАС и Наказателната колегия на ВКС.

В допълнение на изложените аргументи във въззивното решение, касационната инстанция държи да отбележи и че позоваването на презумптивната доказателствена сила на АУАН, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, без да се отчете, че към административната преписка не е приложен документ и/или друга информация, която да сочи причината за съставянето му малко повече от 2 месеца след датата, на която се твърди да е извършена проверка от служители на СДВР, при която е констатирано нарушението, е трудно защитимо. Посоченото в мотивите на наказателното постановление основание за започване на административно-наказателното производство, по реда на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, е опит да се преодолее този пропуск. Дори и в тази хипотеза административната преписка следва да съдържа информация как и от кого е била извършена проверката, при която се твърди да е констатирано административното нарушение, включващо установяване и на знание за факта на служебна deregистрация на процесния автомобил – доказателства, за които не са приложени нито към прокурорската преписка, нито към отговора на СДВР, отдел „Пътна полиция“ по повод изисканата служебно информация от въззивния съд.

При този изход на спора, въпреки своевременно направеното искане от процесуалния представител на санкционираното лице – адв. Б., не са налице основания за присъждане на разноски за касационното производство, поради липса на представени доказателства, че такива са направени.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3877 от 20.10.2022 г., постановено по НАХД № 8389/2022 г., по описа на СРС, НО, 116 състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.